

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 2499

Doknr.
405469

Dato
06-04-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 9. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 412 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V) og Stén Knuth (V).

Spørgsmål nr. 412:

"Vil ministeren, eventuelt med bidrag fra erhvervsministeren, redegøre for, hvordan »Holstebro-modellen« eller »moderforenings-modellen«, hvor en større organisation fungerer som »vært« for mindre organisationer, fungerer, og om der er basis for at udvide denne model til andre dele af landet, jf. besvarelsen af samrådssp. N, O og P den 5. marts 2021? Har ministeren forslag til lignende løsninger, der kan lette administrationsbyrden for mindre foreninger?"

Svar:

Til brug for besvarelse af spørgsmålet er der indhentet bidrag fra erhvervsministeren, der oplyser:

"Jeg har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Finanstilsynet, som jeg kan henholde mig til:

"Finanstilsynet er alene bekendt med den pågældende model ud fra de to artikler fra henholdsvis den 9. juni 2020 og 30. januar 2021.

"Holstebro-modellen" eller "moderforenings-modellen" ses umiddelbart at fungere på den måde, at en større forening eller en organisation stiller en konto til rådighed for små foreninger, således at de små foreninger undgår bankgebyrer, som ellers ville blive pålagt dem, hvis de havde deres egen konto i banken.

En sådan samling af flere foreningers midler på én konto vil kunne udløse en række forpligtelser, både for den bank, hvor kontoen er oprettet, og for den "moderforening", som har stillet kontoen til rådighed for andre foreninger.

Banken vil således kunne være forpligtet til, i henhold til hvidvaskloven, at foretage kundekendingsprocedurer på de små foreninger, da disse vil kunne betragtes som reelle ejere af midlerne på kontoen.

Alternativt kan den "moderforening", der stiller kontoen til rådighed for de små foreninger, være at betragte som en udbyder af betalingstjenester. Det kræver tilladelse i henhold til lov om betalinger. Offentlige myndigheder kan dog

udbyde betalingstjenester uden tilladelse fra Finanstilsynet. En betalingstjeneste er en tjeneste, hvor udbyderen af tjenesten modtager midler fra en betaler alene med det formål at overføre et tilsvarende beløb til en betalingsmodtager eller en anden udbyder af betalingstjenester på betalingsmodtagerens vegne, uden at der oprettes en betalingskonto i betalerens eller betalingsmodtagerens navn. I denne sammenhæng kan det være, at moderforeningen er at betragte som en udbyder af en betalingstjeneste.

Hvis en udbyder af betalingstjenester skal have tilladelse efter lov om betalinger, er udbyderen også omfattet af hvidvaskloven. Udbyderen vil derfor skulle gennemføre kundekendingsprocedurer i forhold til foreningerne.

Afhængigt af, hvordan modellen konkret fungerer, vil der derfor kunne være knyttet en række forpligtelser for henholdsvis banken og moderforeningen. Det er altså ikke sikkert, at løsningen i praksis vil lette de administrative byrder for foreningerne.”

Arbejdsgruppen om foreninger under Finans Danmark er i gang med at se på, hvordan man kan finde effektive løsninger til bankernes gennemførelse af kundekendingsprocedurer over for foreninger. Arbejdsgruppen har deltagelse af repræsentanter for foreningslivet, bankerne og myndighederne. Jeg vil opfordre arbejdsgruppen til at se nærmere på, om denne model kunne have interesse, eller om man vil kunne etablere andre praktiske modeller, som vil kunne lette de administrative byrder for foreningerne.”

Med venlig hilsen
Astrid Krag